

Albrechtsen (VS):

Hr. Rahbæk Møller har ret i, at regeringen misbruger dette indgreb i sin argumentation.

Men lad os nu se på, hvad der bliver den reelle virkning. Den bliver, at vi henimod slutningen af 1986 begynder at kunne mærke en afdæmpning af pensionskassebyggeriet, og det er, hvad vi hele tiden har ønsket. Vi bygger ikke bare for at bygge. Vi bygger for at bygge rigtigt, og det er ikke rigtigt at opføre nyt lejeboligbyggeri, som er alt for dyrt, som indebærer huslejer, almindelige mennesker ikke kan betale, som indebærer en organisationsform uden beboerdemokrati. Det er ikke rigtigt at bygge på den måde.

Det indebærer også, at når den afdæmpning begynder at slå igennem i slutningen af 1986, så står vi i det problem, at regeringen som følge af helheden i dette indgreb over for byggeriet har fået gennemført en nedskæring af den samlede byggeaktivitet. Det kan kun imødegås ved, at de partier her i salen, som støtter, at det almennyttige byggeri bliver udvidet, at byfornyelsen bliver forøget, sørger for at få væltet den regering, inden den virkning for alvor slår igennem, og får gennemført de nødvendige forhøjelser af de kvoter.

Det kan ikke nytte, at vi tror, at vi kan løse problemerne ved at støtte forkerte former for byggeri, bare for at byggeriet skal holdes i gang. Vi må bygge, men vi skal bygge det rigtige.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg beder om, at man tager hensyn til mikrofonanlægget. Hr. Bernhard Baunsgaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår ikke rigtig disse bemærkninger om, at man støtter forkert byggeri. Hvis folk er glade for at bo i boliger, der er bygget af private, så kan jeg ikke se, at det kan være forkert byggeri.

Det, der står tilbage, er, at socialdemokratiet støtter dette indgreb mod boligbyggeriet, men det er ikke dér, opbremsningen skal ske. Opbremsningen skal ske på de andre områder inden for byggevirksomheden.

Det er derfor, jeg siger til socialdemokratiet: hvis I ikke ønsker at lave indgreb mod

boligbyggeriet, så gå dog i forhandling med os andre, så vi får en rimelig lov ud af dette, hvor vi dæmper anlægsvirksomheden på de områder, hvor den trænger til at blive dæmpet, men ikke lader det gå ud over folks boliger! Er det virkelig socialdemokratiets politik?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Skatteministeren oplyste heroppefra for et øjeblik siden, at der havde været ført en række forhandlinger med de institutioner, man nu griber ind over for. Vi har i skatte- og afgiftsudvalget fået tilsendt et brev af 20. november 1985 til finansministeren. De samme institutioner har i deputation oplyst, at de aldrig har fået svar. Jeg vil gerne høre fra skatteministeren eller finansministeren, hvad det er for nogle forhandlinger, man har ført, hvad de har drejet sig om, og hvorfor de ikke førte til noget resultat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg undrer mig naturligvis også over den bemærkning fra ministeren, for den svarer ikke til de oplysninger, vi har fået fra pensionskasserne. Så kan man naturligvis sige, at pensionskasserne ikke har fortalt os sandheden, men et eller andet sted må det rigtige dog være, og jeg synes, at det var rimeligt, om ministeren oplyste os om det. Der er vist ingen, der kan tale sig fra, ligegyldig hvor mange gange man prøver, at der ikke er foregået forhandlinger med pensionskasserne – jeg skal bare lige være sikker på, at skatteministeren også har tid til at høre – før dette lovforslags udarbejdelse. Sådan ligger det vist. Man har ikke villet drøfte lovforslaget.

Man kan naturligvis sige, at det er for ikke at alarmere dem, for at de ikke skal bygge for meget, for man vil have dæmpet denne byggevirksomhed. Det kan man naturligvis svare os. Men det er ingen undskyldning for, at man ikke, efter at lovforslaget er fremsat, efter at der er fastsat en dato, loven skal gælde fra, så ikke inddrager disse institutioner i at finde en fornuftig fremgangsmåde for den del af bygge- og anlægsvirksomheden, som skal bremses, nemlig alt andet end boligbyg-